

۲۰ زندانی با حضور خادمان حرم امام هشتم (ع) آزاد شدند

شمیم مهر رضوی در زندان زنان

۴

به پیانه انتشار یک خبر در فضای مجازی و شبکه‌های اجتماعی

شهدای واقعه مسجد گوهرشاد کجا دفن شدند؟

صفحه ۲

ویژه فرهنگ و معارف رضوی

| سال اول | ویژه نامه ۲۵۹ |

موعظه / آیت‌الله حائری شیرازی

مرد آخر بین مبارک بنده‌ای است

با ظرفیت یک میلیون جلد کتاب و در پنج طبقه

عملیات ساخت کتابخانه

حرم مطهر علوی به پایان رسید

مجتهد «معصومه گل‌گیری» از لوازم حضور مؤثر بانوان در جامعه با توجه به سیره اجتماعی حضرت زهرا (ع) می‌گوید

حضور در خانه، حراست از جامعه

دیدگاه

مدیریت جهادی

از منظر رهبر انقلاب

کتاب «فاطمه (ع) مثل یاس بود»

رونمایی شد

نیمکت زندگی

غم، باهوش است

رقیه توسلی پشت لپ تاپم و در عالم کلمات که می‌آید، بعد سه روزی مرخصی.

مثل همیشه می‌زند روی شان‌هام وقت احوالپرسی که تا کله می‌چرخانم و می‌بینمش تپش قلب می‌گیرم؛ یاخته! چی شده سمیراچان؟

ازقضا ابرو و مژه‌اش سوخته وقتی داشته اجاق گاز را روشن می‌کرده.

شعله پخش کن چه نکرده با صورت نازنینش.

همان‌طور که جاکیر می‌شود پشت میز، می‌گوید: میبینی دیگه، کباب شدم رفت و می‌خندد.

از آن خنده های راستکی، سرحال. و ادامه می‌دهد: الانمو نبین. چندروز وحشتناکی داشتم واقعاً. زیاد گریه کردم و ترسیدم اما دیروز کاملاً انتحاری به خودم اومدم. گفتم قوی باش دختر. خدا کمک کاره، یا دوباره درمیان یا ترمیمشون می‌کنم دیگه. اینطوری باشی کلات پس معرکه‌است...

از روحیه بالایش، کیف می‌کنم. یاد می‌گیرم هیچ ردپایی از نک و نال و عجز نیست.

هنوز گپمان تمام نشده که تلفنم زنگ می‌خورد. کسی خبر بد می‌دهد. خبر تصادف. عجب روزی است امروز! از یک درد فارغ نشده که غصه بعدی از راه می‌رسد. گوش‌ی به دست و مبهوتم که دوره گردهای ساز زن هم سروکله شان پیدا می‌شود پایین ساختمان. آهنگشان جان دارد. فقط خدا می‌داند غم مثل همین صداها چه زود می‌پیچد توی دالان و دهلیز قلب آدمیزاد.

می‌روم اتاق خانم مدیر برای مرخصی که می‌بینم جلوتر از من درحال جمع وچور کردن و رفتن است. دست و پاشکسته توضیح می‌دهد پدرش گم شده. رفته تا پارک محله برای هواخوری، یک ساعت است برگشته.

سراسیمگی‌اش را درک می‌کنم. می‌دانم که پدرشان آلزایمر دارد.

پی نوشت

امام رضا (ع) فرمودند:

هیچ بنده‌ای حقیقت ایمانش کامل نمی‌شود مگراینکه در او سه خصلت باشد:

دین شناسی، تدبیر نیکو در زندگی و شکیبایی در بلاها.

سنجاق

تمام راه برگشت، حرف همکارم سمیرا توی سرم می‌چرخد؛ غم و شادی سرمایه ما هستند، تمام زندگی ما. نباید غم ترس بود، غم باهوش است، بفهمد ناکارت می‌کند.

مروری بر یک آرشیو ۱۱۵ ساله

اولین‌های مطبوعات بانوان در گنجینه اسناد آستان قدس رضوی

می‌شود. برخی از اخبار روزنامه‌های اولیه به ویژه در خارج کشور نظیر روزنامه «حبل‌المتین کلکته» و «اختر» سعی در بالا بردن عزت نفس و تعالی زنان داشته که بر این اساس نشریات تخصصی زنان در راستای دفاع از حقوق آنان منتشر شدند.

با استقرار مشروطیت در سال ۱۳۲۴ هجری قمری، بیشتر فعالیت زنان در زمینه آموزش و پرورش و ایجاد مدارس دخترانه در سراسر کشور انجام می‌شده و این امر روزنامه‌نگاری زنان در ایران را پایه‌گذاری کرده است. حافظ‌ی به انتشار نخستین نشریه تخصصی بانوان ایران در ۱۰رمضان ۱۳۲۸ قمری یعنی ۷۵ سال پس از انتشار نخستین نشریه در ایران با نام «دانش» اشاره دارد که توسط خانم «کحال» منتشر شد. این نشریه که به صورت

زنان روزنامه نگار ایرانی یاد می‌کنند که در زمان مشروطه در روزنامه‌های «حبل‌المتین»، «تمدن» و نشریه «مجلس» مقاله می‌نوشت و مقالات او عمدتاً بر آموزش دختران تمرکز داشته است.

■ **اوج‌گیری چاپ نشریات زنان**

حافظی، «پیک سعادت نسوان» را آغازگر نشریات زنان در دوره پهلوی عنوان می‌کند که به مدیریت «روشنگ نوع دوست» در رشت چاپ می‌شده است. وی می‌افزاید: در دوره پهلوی اول تنها هفت عنوان نشریه تخصصی زنان در شهرهای رشت، شیراز، بوشهر و تهران منتشر شده و در دوره پهلوی دوم، ۳۷ عنوان منتشر شده است. در طول سال‌های ۱۳۱۰ تا ۱۳۳۰ شمسی تنها

پس از انقلاب اسلامی در سال ۱۳۵۷ نشریات زنان چه آن‌ها که از قبل باقی‌مانده بودند و چه نشریات جدید، همه حال و هوای سیاسی و انقلابی داشتند. در ۴۳ سال گذشته افزون بر ۱۷۰ عنوان نشریه و ویژه زنان در ایران منتشر شده است که اوج رشد آن از دهه ۷۰ و بعد آن بوده است.

هفتگی در قطع وزیری و با چاپ سربی منتشر می‌شده، این گونه معرفی شده است: «روزنامه‌ای است اخلاقی، علم‌خانه‌داری، بچه‌داری، شوهرداری، مفید به حال دختران و نسوان و به کلی از پلیتیک و سیاست مملکتی سخن نمی‌راند». نشریه «دانش»، توصیه‌ای جالب هم برای مردان داشته است: «بر آقایان محترم فرض است که این جریده را هر هفته برای خانم‌هایی که سواد ندارند، بخوانند تا آن‌ها نیز از این فیض محروم نمانند، بلکه همین معنی سبب شود که تحصیل سواد نیز بفرمایند».

■ **زبان زنان**

دومین نشریه ویژه زنان در ایران با نام «شکوفه» چاپ شد. این روزنامه هفتگی در سال ۱۳۳۰ قمری توسط مریم عمید سنایی «مزین السلطنه» منتشر شده است. «شکوفه» نخستین روزنامه رسمی

است که توسط بانوان برای بانوان چاپ می‌شد. مجله «زبان زنان» که توسط صدیقه دولت آبادی در سال ۱۳۳۷ قمری در اصفهان منتشر شد اولین نشریه‌ای است که از نام زنان در عنوان آن استفاده شده و اخبار و مقالات مربوط به زنان درآن به چاپ رسیده است. همچنین محققان ایرانی معمولاً از بی‌بی خانم استرآبادی به عنوان یکی از نخستین

دو نشریه «دختران ایران» و «نامه بانوان» در شیراز و تهران انتشار یافت. اما پس از سقوط رضا شاه، مطبوعات زنان به ویژه تا کودتای مرداد ۱۳۳۲ گسترش یافت. مجله‌های «عالم زنان»، «زن امروز»، «بانو»، «ندای زنان» «جهان زنان» و «حقوق زنان» در این دوره چاپ شده‌اند. با پیروزی انقلاب اسلامی در بهمن ۱۳۵۷ چاپ نشریات ویژه زنان اوج می‌گیرد و طی سال‌های ۱۳۵۸ تا ۱۳۶۰ بیشتر این نشریات سیاسی بوده و دوره چاپ طولانی نداشته است. همچنین در این سال‌ها نشریات مذهبی مانند «زن مسلمان»، «الثائره»، «نهضت زنان مسلمان»، «نرجس»، «راه زینب» برای نخستین بار چاپ شده است.

گفتنی است آرشیو مطبوعات سازمان کتابخانه‌ها، موزه‌ها و مرکز اسناد آستان قدس رضوی با بیش از ۲ میلیون نسخه نشریه چاپ شده در ۱۸۰ سال اخیر یکی از غنی‌ترین مراکز مطبوعاتی ایران را به خود اختصاص داده که محققان می‌توانند با مراجعه حضوری به این مرکز از خدمات مختلف آن استفاده کنند. همچنین نشریات قدیمی از طریق کتابخانه دیجیتال آستان قدس رضوی به صورت آنلاین قابل مشاهده است که به صورت منظم در حال روزآمدسازی است.